

Lenka Hloušková

Motivace pracovní činnosti

Bakalářská práce – Praha 2007

Posudek oponenta

Předložená práce vyhovuje základním formálním požadavkům: obsahuje 65 stran textu, Soupis bibliografických citací čítá 29 položek, z toho 3 cizojazyčné.

Zvolené téma se v obhajovaných bakalářských pracích objevuje častěji buď přímo nebo v různých obsahových souvislostech. Je to pochopitelné, poněvadž řada autorů již pracuje nebo pracovala jako personalisté. Podobně je tomu i u autorky předložené práce. Při hodnocení práce tedy preferuji obsahovou strukturu, práci s prameny, formální stránku textu, případně míru samostatného přístupu.

Z hlediska tématické struktury je práce soustředěna do pěti základních kapitol, které se týkají motivace obecně, motivace pracovní činnosti, motivace k výkonu, nástrojů motivace pracovníků a analýze motivačního programu konkrétní společnosti. Práce tedy zahrnuje všechna podstatná témata k názvu práce se vztahující. Zvláště pozitivně hodnotím analýzu motivačního programu konkrétní organizace (společnosti), kde autorka s využitím poznatků prokázala schopnost samostatné práce. V předcházejících kapitolách autorka vychází takřka zcela z uvedených pramenů (jejich výběr je dostatečně reprezentativní), s nimiž pracuje vyhovujícím způsobem: přímých citací je poměrně málo, daleko častěji se vyjadřuje vlastními slovy s větší či menší volností, na několika místech prokazuje schopnost propojení názorů více autorů na jedno téma.

Připomínky

1. Maslowova teorie hierarchie potřeb je v textu zmíněna dvakrát – na str.13 (bez uvedení autora) a na str. 25 ad. podrobněji. Odstavec na str.13 je dle mého názoru zbytečný, nadto vyjadřuje autorem později revidovaný názor o jednosměrném vztahu jednotlivých kategorií potřeb (např. i při aktuálním neuspokojení potřeby hladu se mohou jedinci seberealizovat). Přesněji to uvádí autorka na str.25 ad.
2. Str.47: „Růžička...definuje znaky pracovního kolektivu na proměnlivé a málo proměnlivé.“ Pojem „definice“ je poměrně přesně vymezen. Zde nejde o definici, ale o členění znaků na dvě skupiny. Autorka zde dále místo znaků málo proměnlivých volí z důvodů zaměnitelnosti pojem „stagnující“. Tento krok samostatného přístupu je sice chvályhodný, ale méně přesný než Růžičkův původní. Pojem „stagnace“ vyjadřuje aktuální absenci změny, zatímco „malá proměnlivost“ změnu připouští, což je u některých z vyjmenovaných znaků nezpochybnitelné.
3. Zatímco základním formálním požadavkům – jak v úvodu posudku uvádím – autorka vyhověla, s dalšími formálními požadavky si autorka poradila hůře. Zatímco případné překlepy korektura autorkou provedená celkem – až na 4 případy – zvládla, s gramatikou je to podstatně horší. Největší potíže činí autorce interpunkce, chyb je zde málokdy vídané množství (např. na straně 52 je dokonce 6 chyb v interpunkci, na

str.51 jsou 4 atp.).Ještě horší jsou hrubé gramatické chyby na str.17 („mývají“) a na str.54 („odměny byli“, „ podmínky byli“).

Připomínky k obsahu předložené práce nepovažuji za meritorní, předloženou práci řadím mezi práce spíše lepší než průměrné. Dobrý dojem kazí bohužel nedostatečná korektura gramatické stránky textu. Doporučuji k obhajobě.

23.1.2008

Z

PhDr. Zdeněk Štěpánek